

Recenzii

MICROPROCESOARE ÎN CONTROLUL PROCESULUI – MICROPROCESSORS IN PROCESS CONTROL

John Bohrer

Elsevier Applied Science Publishers Ltd.
London, 1991, 398 p.

Această carte a fost publicată de către Elsevier Science. Autorul, John Borer, colaborează cu Departamentul de Inginerie Mecanică, Universitatea Brunel din Uxbridge, Marea Britanie.

Lucrarea își propune să asigure inginerilor de control o introducere în domeniul controlului de proces condus prin microprocesoare la un nivel adecvat înțelegerii tehnologiilor implicate.

O astfel de carte este foarte necesară inginerilor de control și există o serie de argumente valabile în acest sens.

În primul rînd, microprocesorul oferă scopul implementării multor strategii de control care, deși au fost teoretic posibile mulți ani la rînd, nu au fost practic implementabile pînă în prezent.

În al doilea rînd, inginerul de control trebuie să înțeleagă mai bine echipamentul decît a fost necesar în cazul sistemelor analoge atunci cînd avantajele microprocesorului sînt exploataate în totalitate.

Structura cărții demonstrează intenția de a acoperi toate aspectele domeniului de control al procesului condus prin microprocesoare. Fiecare aspect este tratat începînd cu principiile de bază, explicate foarte clar, și continuînd cu o problematică complexă care presupune un efort suplimentar din partea cititorului.

Prima parte a lucrării tratează tehnologia de măsurare într-un context industrial. În primul rînd, sunt explicate principiile unui cadru industrial. În continuare, autorul descrie tehnologia de măsurare a celor mai comune și, astfel, a celor mai importante variabile de proces: presiune, nivel, viteza fluxului, cantitate, temperatură. Sînt prezentate metodele finale de transmitere a datelor măsurate.

Așa după cum spune autorul, pe vremea cînd mecanismul de control și indicarea/inregistrarea măsurătorii erau locate în apropierea locației

de operare pe instalație, nu existau probleme în majoritatea cazurilor dar, odată cu creșterea dimensiunilor și complexității instalației și cu centralizarea indicării/inregistrării și controlului, a devenit esențială conceperea unei metode de transmitere a datelor măsurătorii pe distanțe mai mari. Această necesitate a condus la proiectarea unui "transductor" sau "transmițător" sub o formă pneumatică și electronică.

Partea a doua a cărții asigură o bază pentru tehniciile stabilite, prin care instalația de proces este reglată și controlată. În primul rînd, sunt evidențiate principiile de control: controlul acțiunii de pornire-oprire, controlul proporțional, integral și derivativ, bucla închisă, cauzele de întîrziere în sistemele de proces, stabilitatea dinamică, factorul de amortizare, lățimea proporțională de bandă, controlul avansului alimentării, saturarea integrală, controlul manual și "transferul fără șocuri", resetarea externă, controale discrete, controlul digital direct. În continuare, sunt prezentate elementele de control final. Așa după cum spune autorul, "elementul de control final este, într-un fel, cea mai importantă componentă a sistemului de control ... deseori i se dă prea puțină atenție, cu rezultatul că sistemul dl de control funcționează foarte prost". În final, sunt prezentate principiile proiectării sistemului de control: diagrame ale fluxului procesului, diagrame ale instrumentelor, alte metode de trasare, controlabilitate, non-linearitate dinamică, observabilitate, instabilitate, reglabilitate.

A treia parte a cărții pune în evidență și descrie cum funcționează aceste sisteme de echipamente bazate pe microprocesoare și cum sunt ele construite din componente standard disponibile sub formă de "chip". Apariția rețelei electrice VLSI a făcut posibilă înlocuirea sistemelor anterioare de control digital direct, care implicau un singur calculator monolitic, cu sisteme de microprocesoare distribuite. Autorul prezintă principiile procesării datelor, componentele unui sistem de microprocesoare (bus-uri, chip procesor, chip-uri de memorie, canalul de intrare/iesire, interfațarea pentru intrare/iesire serială, strategii de control al intrării/iesirii, acces direct la memorie, rețele electrice de probă și puternice).

Capitolele ulterioare ale părții a treia introduc cititorul în problemele transferului de date între subsisteme, începînd cu principiile de bază și continuînd cu organizarea mesajelor în pachete și cu protocoale.

Ultima parte a cărții prezintă modul de imple-

mentare a strategiilor de măsurare și control prin intermediul sistemelor de echipamente bazate pe microprocesoare. Sistemul de control distribuit este discutat sub toate aspectele: magistrale de date, arhitectura de sistem, unități de colectare date, unități de control cu buclă închisă, interfața cu operatorul, date de istoric, interfațarea cu calculatorul, monitorizarea alarmei, redundanță, monitorizarea erorilor și întreținerea echipamentului.

În continuare, sînt prezentate unele subiecte interesante cu privire la microprocesoarele la nivel de buclă închisă.

Următoarele două capitole tratează anumite tehnici avansate de control și sisteme de închidere în caz de urgență. Urmăză o discuție conclusivă despre microcalculatoare în controlul procesului. Este adăugată și o prezentare a sistemelor-expert.

ing. Pierre Rădulescu

Institutul de Cercetări în Informatică

MAGISTRALĂ PENTRU AUTOMATIZARE INDUSTRIALĂ – PROFIBUS THE FIELDBUS FOR INDUSTRIAL AUTOMATION

Klaus Bender, Marianne Katz, Axel Funke, Gerhard Biwer, Yue Li, Thomas Sebastian, Bernhard Rieger

Carl Hanser Verlag, 8000 München 86, Germania, 234p.

În anul 1987, Ministerul Federal German pentru Știință și Tehnologie a solicitat colaborarea a 13 companii și institute la proiectarea unui sistem open fieldbus sub numele de PROFIBUS (PROCESS Field BUS), bazat pe modelul de referință ISO/OSI. Scopul oficial al proiectului a fost să propage rapid PROFIBUS ca fieldbus standard. Un succes a fost înregistrat în aprilie 1991 cind PROFIBUS a fost standardizat în Germania (DIN 19245). Standardul complet al specificației este disponibil prin licențiere. În cadrul proiectului o importantă responsabilitate a revenit grupului de cercetare de la FZI (Forschungszentrum Informatik) din Karlsruhe care a elaborat o parte esențială a proiectului – protocolul și interfața utilizator. Grupul a fost de asemenea implicat în elaborarea specificației interfeței utilizator precum

și în realizarea unor importante componente hardware și a dezvoltat metodele de testare și evaluare a componentelor PROFIBUS organizînd un laborator de experimentare și testare în cadrul căruia aproape toate componente PROFIBUS de pe piață au fost integrate într-o rețea pilot.

Lucrarea prezintă experiența acumulată de grupul FZI sub conducerea prof.dr.Klaus Bender, reflectînd stadiul de dezvoltare a PROFIBUS care este utilizat la mai mult de 100 companii membre a Organizației Utilizatorilor de PROFIBUS.

În capitolul introductiv Comunicații în tehnologia automatizării sunt prezentate simultan noțiunile de bază din domeniul prelucrărilor tip bus și termenii utilizați în telecomunicații. Se insistă asupra cerinței de flexibilitate a sistemului ca rezultat al instalării diferitelor opțiuni sau subseturi de funcții, insistîndu-se asupra determinării precise a specificațiilor comunicației ceea ce facilitează mult adaptarea sistemului de comunicații la diferite domenii de aplicații. Definirea termenilor de bază și a noțiunilor privind ingineria producției și cerințele de comunicații ale acesteia, tipurile de mesaje, etc. face posibilă abordarea problemelor mai complexe ale interconexiunii sistemelor de comunicații industriale și nivelelor ierarhice ale sistemelor integrate. Într-un subcapitol distinct este tratat conceptul de sistem deschis, modelul ISO/OSI, protocoalele și standardul PROFIBUS. Capitolul introductiv mai tratează activitățile de management ale rețelei insistînd asupra conceptului de rețea locală ierarhică într-o companie industrială și se încheie cu prezentarea modelului de comunicație PROFIBUS într-un mediu OSI.

În continuare, capitolul 2 Stratul de aplicație PROFIBUS prezintă toate elementele de comunicații ale stratului 7 OSI, descrierea obiectelor și atributelor, mecanismul de accesare, lista de relații de comunicații, serviciile FMS și parametrii lor precum și problematica administrării rețelei prin serviciile grupate în componenta FMA7.

În capitolul 3, Straturi de transport-orientat sunt prezentate serviciile de transport descriindu-se metoda de acces la mediul PROFIBUS, formatul de transfer al datelor, funcțiunile de administrație utilizator ale straturilor 1, 2 și stratul fizic (cu topologie liniară) tehnice de transmisie și caracteristicile electrice.

Capitolul 4, Interfețe și produse prezintă hardware-ul care realizează blocurile de funcții: interfața serială la PROFIBUS, unitatea de control central, monitorizarea timpului, interfața de date pentru sisteme de automatizare.